

29 กันยายน 2012

“ที่ระลึกแห่งพระพร”

...การซึ่งหญิงนี้ได้กระทำจะเลือนลือไป เป็นที่ระลึกถึงเขา...

มัทธิว 26:13

เมื่อมีการเอ่ยชื่อบุคคลซึ่งเป็นที่รู้จักกันในอดีต มักจะก่อให้เกิดปฏิกิริยาที่แตกต่างกันเช่นถ้าพูดถึงฮิตเลอร์ ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกลึกลับ
ตรงกันข้ามกับบุคคลที่ยิ่งใหญ่อย่างเชอร์ชิล ซึ่งจะได้รับการตอบสนองในทางที่ดี แม้แต่ในหมู่คนคุ้นเคยของเรา เราระลึกถึงบางคนด้วยความรู้สึกที่ขอบคุณ
แต่เราจะรู้สึกในแง่ลบกับคนที่ใช้ชีวิตอย่างเห็นแก่ตัว

ในวันระลึกถึงทหารที่เสียชีวิตในสงคราม เราจะสงบนิ่งอยู่สักครู่ เพื่อเป็นการให้เกียรติกับคนรุ่นก่อนๆ ขณะที่ระลึกถึงเขาเหล่านั้น
เราเองก็ได้ตระหนักว่าสักวันหนึ่งเราก็จะกลายเป็นความทรงจำแล้วคนอื่นๆ จะนึกถึงสิ่งที่เราได้พูดและทำเอาไว้ว่าอย่างไร

ครั้งหนึ่งผมได้อ่านเรื่องราวของ เจมส์ ลิวอิสเพดิกูร์ ชีวิตของเขาเป็นที่น่าทึ่งและเป็นแบบอย่าง เมื่อเขาเสียชีวิตลง
ทางชุมชนได้ร่วมกันสร้างแผ่นหินเหนือหลุมฝังศพไว้เพื่อเป็นเกียรติแก่เขา และจารึกถ้อยคำต่อไปนี้ : บุคคลผู้ไม่หวั่นเกรงต่อความคิดเห็น
ไม่หลงกลคำประจบสอพลอไม่ตื่นตระหนกต่อภัยพิบัติ เขาเผชิญชีวิตด้วยความกล้าหาญและเผชิญความตายด้วยความหวังของคริสตชน

คนอื่นจะระลึกถึงคุณเช่นไร จงตั้งใจโดยพระคุณของพระเจ้าที่จะอยู่เพื่อพระองค์และมอบชีวิตของคุณเพื่อรับใช้ผู้อื่น
เมื่อนั้นคำพยานชีวิตของคุณก็จะเป็นพระพรและเป็นที่ยกย่องแก่คนรุ่นต่อไป

ข้าแต่พระเจ้าแห่งการหนุนใจจิตใจ ขอให้ชีวิตของข้าพระองค์เป็นพรแก่ลูก หลาน เหลน โหลน สืบๆไป ในนามพระเยซูคริสต์ อาเมน

30 กันยายน 2012

“เหนือกว่าประหลาดใจ”

...ฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถ์กิจของพระองค์...

สดุดี 102 : 25

ในปี คศ. 1977 สหรัฐอเมริกาได้ส่งจรวดซึ่งบรรจุยานวอยเอเจอร์ 1 ขึ้นสู่อวกาศ ปล่อยทิ้งไว้ในอวกาศเพื่อทำการสำรวจดวงดาวต่างๆ
หลังจากยานวอยเอเจอร์ได้ทำงานเสร็จสิ้นโดยการส่งภาพและข้อมูลของดาวพฤหัสบดีและบริวารกลับมา มันก็ยังไม่หยุดทำงาน มันยังเดินทางต่อไป

แม้จะผ่านมาเกือบ 30 ปีแล้ว ยานลำเล็กๆ นี้ ก็ยังคงเดินทางด้วยความเร็วกว่า 38,000 ไมล์ต่อชั่วโมง และอยู่ห่างจากดวงอาทิตย์เกือบ 9 พันล้านไมล์ ข้างหน้าทั้งและน่าประหลาดใจที่นักวิทยาศาสตร์ผู้ปราดเปรื่องส่งยานอวกาศเพื่อจะไปให้ถึงสุดขอบของระบบสุริยจักรวาล

แต่สิ่งนี้กลับเป็นเรื่องเล็กน้อย เมื่อเทียบกับสิ่งที่พระเจ้าได้ทำ ก็เหมือนเราได้ยืนคนคุยโม้กับสถาปนิกของตึกระฟ้าว่าเขาได้ไปถึงชั้นที่ 2 ของตึกแล้ว มนุษย์แทบจะยังไม่ได้เริ่มสำรวจการทรงสร้างอันยิ่งใหญ่ไพศาลของพระเจ้าเลย แต่ทุกๆ อย่างก้าวของมนุษย์ชาติควรจะดำเนินไปเพื่อให้เรายังยำเกรง ในฤทธานุภาพและพระสติปัญญาของพระเจ้า ลองคิดว่าเมื่อเราออกจากอาณาเขตของดาวหนึ่งดวงด้วยยานอวกาศ ขณะที่องค์ผู้สร้างดวงดาวเหล่านั้นทรง “เรียกชื่อมันทั้งหมด” (อสย. 40-26) แท้จริงแล้วพระองค์ทรงสร้างพวกมันทั้งหมด การสำรวจจักรวาลนั้นน่าอัศจรรย์ใจ แต่การสำรวจพระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลน่าอัศจรรย์

ขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงสร้างสิ่งดีมากมายต่อชีวิตของเรา ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

“พร้อมหรือยัง”

“เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกกับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหน ท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย”

ยอห์น 14:3

ผู้เชื่อบางคนในเมืองเรสเสโลนิกาไม่ยอมทำงานอีกต่อไป เปาโลจึงเตือนใจพวกเขาว่า “ใครที่ไม่เต็มใจทำงานก็อย่าให้เขากิน” (2 เรสเสโลนิกา 3 : 10) คนที่ศึกษาพระคัมภีร์ตอนนี้ตั้งข้อสังเกตว่า การที่คนเหล่านี้ไม่ยอมทำงานต่อไปเพราะเขามีความเชื่อว่าพระเยซูจะเสด็จมาอีกครั้งในไม่ช้า พวกเขาจึงต้องการรอคอยการกลับมาของพระเยซูเพียงอย่างเดียวโดยไม่ยอมทำอะไรอีกเลย

ผมไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเสด็จมาอีกครั้งของพระคริสต์ พระองค์จะปรากฏต่อหน้าต่อตาของทุกคนอย่างแน่นอน แต่พระคริสต์จะเสด็จมาเมื่อใดและอย่างไรนั้นผมไม่ทราบ แทนที่จะวิตกห่วงใยว่าพระองค์จะเสด็จมาอย่างไรเมื่อใด ผมควรเตรียมจิตใจให้พร้อม ถ้าผมเตรียมใจพร้อมแล้วไม่ว่าพระองค์จะปรากฏในลักษณะใดเมื่อใด ผมก็พร้อมอยู่เสมอ

จึงมีความสำคัญที่จะใช้เวลาในการเตรียมตัวเราให้พร้อมสำหรับการเสด็จมาของพระคริสต์ทุกวัน มากกว่าที่จะหมกมุ่นอยู่กับวันและเวลาที่พระองค์จะเสด็จมา เรามีสติปัญญาพอที่จะเตรียมความคิด จิตใจ และจิตวิญญาณของเราให้พร้อมสำหรับวันแห่งพระพรที่จะมาถึงนั้น

ข้าแต่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด โปรดเสด็จเข้ามาในจิตใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรับความรอดของพระองค์อย่างเต็มบริบูรณ์ เช่นเดียวกับภาษาเขว้างเปล่าที่รอคอยนั้นขอทรงเติมข้าพระองค์ให้เต็มด้วยพระวิญญาณของพระองค์ ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

2 ตุลาคม 2012

“ปล้นค่าย”

...จิตใจของเรา มิได้ไปกับเจ้าดอกหรือ นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงินเสื้อผ้า...หรือ

2 พงศ์กษัตริย์ 5:26

เมื่อคราวผมไปเที่ยวชมสนามรบสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ที่สะพานข้ามแม่น้ำแคว จ.กาญจนบุรี
ผมรู้สึกตกใจที่ได้ยินเรื่องราวของทหารหน่วยหนึ่งที่มาเข้าร่วมการสู้รบครั้งสำคัญเข้าไป พวกเขาแะปล้นสะดมค่ายทหารแห่งหนึ่งที่ศัตรูทิ้งร้างไว้
และแม้ว่าแต่ซึ่งเอาของที่พวกเขาคิดว่าจำเป็นจนทำให้ภารกิจล้มเหลว

เหตุการณ์นี้เหมือนกับความล้มเหลวของเกหะซีคนรับใช้ของผู้เผยพระวจนะเอลีชาที่เรียกร้องเงินและเสื้อผ้าจากนาอามานผู้บัญชาการกองทัพประเทศซีเรีย (2 พกษ.
5:20-25) เอลีซาบอกวิธีรักษาโรคเรื้อนแก่นาอามาน และไม่ยอมรับของกำนันหรือของว่าจ้างจากเขา (ข้อ 16) แต่เกหะซีกลับตัดสินใจรับของนั้นด้วยตนเอง (ข้อ 20)
เอลีซาต่อว่าเกหะซี อย่างรุนแรงว่า นั่นเป็นเวลาควรที่จะรับเงินเสื้อผ้า...หรือ? ฉะนั้นโรคเรื้อนของนาอามานจะติดอยู่ที่เจ้าและที่เชื้อสายของเจ้าเป็นนิตย์” (ข้อ 26-27)

ความปรารถนาผลประโยชน์ส่วนตัวอาจเป็นบ่วงร้ายในการรับใช้พระเจ้าไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นความต้องการได้หน้าเล็กๆ น้อย ๆ ไปจนถึงเงินรางวัลที่เย้ายวนใหญ่โต
สิ่งกระตุ้นใดๆ ที่เปลี่ยนความสนใจของเราจากการทำเพื่อพระเจ้าไปสู่การเรียกร้องจากพระองค์คืออันตรายฝ่ายวิญญาณที่น่ากลัว

ข้าแต่พระเจ้า ความโลภทำให้เราเชื่อว่าเราสมควรจะได้รับสิ่งที่เราต้องการ มันจะนำลูกให้เดินไปผิดทาง
ขอพระเจ้าทรงประทานสติปัญญาให้แก่ลูกเพื่อหลีกเลี่ยงบาปของเกหะซีด้วยเถิด ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า อามิน

3 ตุลาคม 2012

“ไม่ปลอดภัยอย่างที่คิด”

...การที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ทรงอดกลั้นพระทัยไว้นานนั้น เป็นการช่วยเราให้รอด...

2 เปโตร 3:15

20 มีนาคม 1980 ภูเขาเซนต์ เฮเลนในวอชิงตันซึ่งผู้คนคิดว่าเป็นภูเขาไฟที่สงบแล้วเริ่มสั่นไหว และส่งเสียงคำราม ชาวบ้านถูกอพยพไปอยู่ที่ “ปลอดภัย” หลังจากนั้นด้านข้างของภูเขาเริ่มโป่งนูน นักวิทยาศาสตร์ไม่ตกใจเนื่องจากผลการวิจัยที่ผ่านมาระบุว่าภูเขาไฟไม่เคยระเบิดทางด้านข้าง

จากนั้นวันที่ 18 พฤษภาคมภูเขาเซนต์ เฮเลน ก็ระเบิดออกด้านข้าง ซากหินดินทรายพุ่งลงเขาด้วยความเร็ว 240 กิโลเมตรต่อชั่วโมง หนึ่งนาทีต่อมา ภูเขาไฟลูกนี้ก็ระเบิดขึ้นด้านบนด้วยกำลังเทียบเท่ากับระเบิดปรมาณู 500 ลูก! ป่าเกือบ 600 ตารางกิโลเมตรถูกทำลายและมีผู้เสียชีวิต 57 คน นักวิทยาศาสตร์คาดเดาว่าภัยธรรมชาติจะเกิดขึ้นเหมือนที่เคยเกิด แต่พวกเขาคิดผิด

2 เปโตรบอกเราเกี่ยวกับวันข้างหน้าที่จะมาถึง ซึ่งในเวลานั้นความมั่นใจแบบผิด ๆ เช่นนี้จะถูกทำลายลงด้วยไฟแห่งวันสิ้นโลก (3:4-7) แต่ข่าวดีก็คือพระเจ้าจะทรงสร้าง “ท้องฟ้าอากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่” (ข้อ 13) พระองค์ “ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย” และพระองค์ทรงรอคอยอย่างอดทนเพื่อคนอีกมากจะได้พบความปลอดภัยที่แท้จริงในพระเยซูบุตรของพระองค์ (ข้อ 9) สิ่งที่เราต้องทำคือ แคร่ยอมรับความรอดที่พระองค์ประทานให้

แต่พระเจ้า ขอทรงให้ประชาชนทั้งหลายในโลกนี้ได้ตระหนักถึงวาระสุดท้ายของโลกและได้เชื่อวางใจพระเยซูเพื่อความปลอดภัยของทุกคน ได้ไปอยู่กับพระองค์ในสวรรค์สถาน ในพระนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

4 ตุลาคม 2012

“ความยิ่งใหญ่จากพระเจ้า”

ยาโคบถวายพระพรแก่ฟาโรห์ แล้วทูลลาไปจากพระพักตร์ของฟาโรห์

ปฐมกาล 47:10

คนส่วนมากเห็นว่าเอซาวพี่ชายของยาโคบนั้นเก่งกว่ายาโคบ ตลอดเวลาหลายปีเขาได้สั่งสมความร่ำรวยและอำนาจมากมาย เขาเป็นผู้ปกครองเมืองเอโดมและสามารถเข้าเฝ้าฟาโรห์ได้ แต่ถึงแม้เอซาวจะมีอำนาจฝ่ายโลกมากมาย ก็ไม่สามารถถวายพระพรแก่ฟาโรห์ได้มีแต่ยาโคบที่มีอำนาจนั้น (ปฐมก. 47:10)

จิตวิญญาณอยู่เหนือธรรมชาติ พระเจ้าสามารถประทานอำนาจยิ่งใหญ่ฝ่ายจิตใจให้แก่มนุษย์ที่ถ่อมใจ ความบริสุทธิ์มีอำนาจเหนืออำนาจทุกอย่างภาษากรีกที่แปลว่าสิทธิหรืออำนาจ (exousia) มีบุพพท ex นำหน้า ซึ่งหมายถึง “ออก” หรือ “จาก” แสดงว่าความสามารถในการจูงใจผู้อื่นออกมาจากภายใน จากตัวตนที่เราเป็นจริงๆ ออกัสตินถามว่า “คุณอยากยิ่งใหญ่หรือไม่? จงเริ่มด้วยการดำเนินชีวิต ความยิ่งใหญ่มาจากความบริสุทธิ์ไม่ใช่สิ่งอื่น

เพื่อนของผมคนหนึ่งเดินเข้าไปสู่โลกแห่งอำนาจในอเวจีตัน ดิซี ได้พบปะบุคคลสำคัญต่างๆ ของโลก เขาพูดเพียงไม่กี่คำ อธิษฐาน และเดินจากมา แต่อิทธิพลของพระเยซูคริสต์ที่เขาทิ้งไว้เบื้องหลังยังเข้มข้นและไม่จางหาย เขามีรัศมีแห่งความยิ่งใหญ่ ซึ่งจะมีอยู่ล้อมรอบทุกชีวิตที่สะท้อนให้เห็นพระเยซูคริสต์ มันคือความยิ่งใหญ่ซึ่งมาจากพระเจ้า

ข้าแต่พระเจ้า ขอบคุณพระองค์ เพราะแท้ที่จริงพลังอำนาจ ก็ล้วนมาจากพระบิดาทั้งสิ้น ในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน

5 ตุลาคม 2012

“ชีวประวัติของคุณ”

ข้าพเจ้าได้ต่อสู้อย่างเต็มกำลัง ข้าพเจ้าได้แข่งขันจนถึงที่สุด ข้าพเจ้าได้รักษาความเชื่อไว้แล้ว

2 ทิโมธี 4:7

เมื่อ ดี.แอล. มูดี้เริ่มชราภาพ มีผู้ไปขออนุญาตเขียนชีวประวัติของเขา แต่มูดี้

กลับปฏิเสธโดยกล่าวว่า “เราไม่ควรจะเขียนเรื่องของคนๆ หนึ่งขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ สิ่งสำคัญคือชีวิตของเขาจบลงอย่างไร ไม่ใช่เริ่มต้นอย่างไร”
ผมก็เห็นด้วยกับมูดี้ที่ว่ามันปลายชีวิตของเราคือการทดสอบความมั่นคงในการติดตามพระคริสต์อย่างแท้จริง
ถ้าความสัมพันธ์ของเรากับองค์พระผู้ช่วยให้รอดเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ เราก็มั่นใจได้ว่าเราไม่เพียงแต่จะได้เข้าแผ่นดินสวรรค์เท่านั้น แต่จะได้รับมงกุฎแห่งชัยชนะด้วย
(1 คร.9:25)

เปาโลกังวลว่าเขาเองอาจเป็นคนที่ไม่ทรงพอพระทัย (ข้อ 27) เขาเป็นผู้เชื่อที่ได้รับการไถ่และรับใช้พระเจ้า แต่ก็ยังกลัวว่างานรับใช้ของเขาจะกลายเป็นไม้
หลญาแห่งหรือฟาง แทนที่จะเป็นทองคำ เงินหรือเพชรพลอย (1 คร. 3:12-13)

พระเจ้าจะทรงดีค่าเราอย่างไร? คนที่ประเมินเราจะสามารถพูดได้อย่างเต็มปากหรือไม่ว่าเรายังคงเกิดผลแม้เมื่อชราภาพ? (สดด. 92:14)
ไม่ว่าเราจะได้รับมอบหมายให้ทำงานใดๆ ด้วยความช่วยเหลือจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เราสามารถ “ตั้งมั่นอยู่ อย่างหวั่นไหว
จงปฏิบัติงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้บริบูรณ์ทุกเวลา” ได้ (1 คร. 15:58)

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงนำและช่วยให้ข้าพองค์รักษาความเชื่อตลอดเส้นทางด้วยเถิด ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน

6 ตุลาคม 2012

“มรดก”

ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้ข้าพเจ้าปีติยิ่งกว่านี้ คือได้ยืนยันว่าบุตรทั้งหลายของข้าพเจ้าประพฤติตามสัจธรรม

3 ยอห์น 1:4

เออร์มา บอมแบค นักเขียนเรื่องขบขันชื่อดังได้ยึดอาชีพนักเขียนนานถึง 3 ทศวรรษ ตั้งแต่กลางทศวรรษที่ 1960 จนถึงกลางทศวรรษที่ 1990 เธอเขียนหนังสือ 12 เล่มและได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ 16 ใบ แต่ 3 ปีก่อนที่จะเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งในปี 1996 เออร์มาได้ให้สัมภาษณ์ทางสถานีโทรทัศน์เอบีซีว่า "ไม่ว่าเธอจะเขียนบทความไว้มากแค่ไหน มรดกของเธอก็คือลูกๆ ทั้ง 3 คนเท่านั้น ถ้าฉันอบรม พวกเขาได้ไม่ดียิ่งอื่นๆ ที่ฉันทำก็ไม่มีความหมาย"

เออร์มามีทั้งความร่ำรวย ชื่อเสียงและได้รับความนิยมนิยมชมชอบจากผู้อ่านนับล้าน แต่เธอรู้ว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือการเลี้ยงดูลูกๆ ถึงแม้ไม่มีพ่อแม่คนไหนสามารถรับประกันได้ว่าลูกของตนจะเติบโตเป็นพลเมืองตัวอย่าง แต่เราทุกคนที่เป็นพ่อแม่ต้องเริ่มด้วยทัศนคติเช่นเดียวกับเออร์มา แรงบันดาลใจของเราคือการสร้างลูกของเราทั้งด้านร่างกาย อารมณ์และจิตวิญญาณ พวกเขาจะเป็นมรดกสืบทอดของเรา

นั่นรวมไปถึงการสอนให้พวกเขารู้จักองค์พระผู้ช่วยให้รอด ให้คำแนะนำฝ่ายจิตวิญญาณ (สดด. 34:11-14) อธิษฐานเผื่อพวกเขา และหนุนใจให้พวกเขาหาพี่เลี้ยงที่สามารถนำเขาให้มีชีวิตในทางของพระเจ้า

ข้าแต่พระเจ้า บทบาทของพ่อแม่ บางครั้งมันก็เหมือนการสู้รบ เหน็ดเหนื่อยและใช้เวลามาก แต่คุณค่าของลูกคนหนึ่งอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น ขอพระเจ้าทรงเสริมกำลังพ่อแม่ ทุกคน ในนามพระเยซูคริสต์ อาเมน

7 ตุลาคม 2012

“ผู้นำหรือผู้ตาม”

...“จงตามเรามาเถิด”

ลูกา 5:27

เพื่อนสนิทคนหนึ่งถามคานธีว่า “ถ้าคุณชื่นชมพระคริสต์มาก ทำไมคุณถึงไม่เป็นคริสเตียน?” เขาตอบว่า “ถ้าผมพบคริสเตียนที่ติดตามพระคริสต์เมื่อไร ผมจะลองพิจารณาดู”

แต่คริสเตียนก็คือผู้ติดตามพระคริสต์มิใช่หรือ? โจ สโตเวลล์ อดีตผู้อำนวยการสถาบันพระคริสตธรรม มุดดีเขียนไว้ในหนังสือชื่อ ติดตามพระคริสต์ (Following Christ) ว่า “พวกเราหลายคนใช้ชีวิตราวกับมีความเชื่อว่าพระคริสต์เป็นผู้ตามเรา เราเริ่มจะคิดว่าพระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่เพื่อให้เราได้รับตามที่เรากำลัง มั่นคือการสนองความต้องการของตนเองที่แฝงอยู่ในรูปแบบของศาสนา โดยการตั้งพระคริสต์ไว้ให้อำนวยความสะดวกในชีวิตและสานฝันของเราให้สำเร็จ”

เมื่อพระเยซูทรงเรียกเหล่าสาวกให้ติดตามพระองค์ พระองค์ตั้งใจจะเป็นผู้นำและผู้ควบคุม และสาวกคือผู้ตาม (ลก.5:27) เช่นเดียวกับเหล่าสาวก เราต้องละทิ้งความปรารถนาของเรา เชื่อฟังพระองค์ และเลือกที่จะ “เสีย” ชีวิตของเราเพื่อพระองค์ (17:33)

สิ่งนี้ดูเผินๆ เหมือนจะทำได้ง่าย แต่ในความเป็นจริงแล้วเราไม่สามารถทำโดยลำพังได้ ในแต่ละวันเราต้องละทิ้งแผนการของเรา และวางใจในการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราจึงจะสามารถทำงานของพระองค์ที่มีในชีวิตของเราได้ นี่คือนิสัยที่พระเจ้าทรงสอนเราให้เป็นผู้ตามที่ยอมจำนนไม่ใช่เป็นผู้นำ

ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์ปรารถนาที่จะติดตามพระองค์ตั้งสาวกแท้ ขอทรงนำและช่วยข้าพระองค์ด้วยเถิด ในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน

8 ตุลาคม 2012

“พลังของแม่”

เธออัปปากกล่าวด้วยสติปัญญา และคำสอนเจือความเอ็นดูอยู่ที่ลิ้นของเธอ

สุภาษิต 31:26

เข้าวันหนึ่งผมกับภรรยาของผมกำลังเดินอยู่ในสวนสาธารณะ พวกเราสังเกตเห็นแม่กระรอกตัวหนึ่งคาบลูกของมันวิ่งไปตามสายไฟอย่างรวดเร็ว มันวางลูกของมันในรังใหม่ที่มีมันสร้างไว้บนต้นไม้ จากนั้นก็วิ่งกลับไปคาบลูกอีกตัวจากรังเก่าของมัน มันวิ่งกลับไปกลับมาจนลูกทั้ง 6 ของมันย้ายไปอยู่รังใหม่โดยปลอดภัย ภรรยาของผมพิมพ์ว่า “เป็นแม่นี่ลำบากจัง!”

ใช่แล้ว หน้าที่ในการให้กำเนิดลูกเป็นแค่การเริ่มต้นเท่านั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เป็นแม่ต้องดูแลจิตวิญญาณของตัวเองเพื่อจะดูแลลูก ๆ ได้! การใส่ใจในจิตวิญญาณของตัวเองสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด เพราะมันจะทำให้เธอมีสติปัญญาและรู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น

ซูซานนา เวสลีย์เป็นแม่ของลูก 19 คน เธอแทบไม่มีเวลาว่าง แต่ก็กั้นเวลาส่วนหนึ่งในแต่ละวันเพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า บางวันเธอต้องนั่งลงเอาผ้ากันเปื้อนคลุมหัวและอธิษฐาน ลูกคนไหนที่เข้าไปรบกวนเธอจะต้องเสียใจ!

เขียนโดย องค์การ ก้าวไปสู่ความสว่าง

วันพุธที่ 24 ตุลาคม 2012 เวลา 20:38 น. -

ผู้หญิงที่สุภาพดี 31 เขียนบรรยายไว้ให้มีความสำคัญอย่างมากกับสติปัญญาความเมตตาและความยำเกรงพระเจ้า (ข้อ 26, 30)
เราจึงให้เกียรติผู้หญิงในชีวิตของเราที่ได้แบ่งปันสติปัญญาของเธอ สำแดงความเมตตาแก่เราและเหนือสิ่งอื่นใดคือถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเสริมกำลังคุณแม่ทุกคนด้วยเถิด ในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน